

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۲۰/۰۸/۰۸

م. اسحاق نگارگر

خون بیگناهان را نباید پایمال منفعت های سیاسی کرد!

هر دولت حاکم ناگزیر برخی مخالفان سیاسی دارد که آن مخالفان می خواهند با استفاده از شیوه های گوناگون آن دولت را براندازند و خود جایش را بگیرند.

در نظام های مبتنی بر دموکراسی که حرف آخر را انتخابات و مردم می زنند این مبارزه بر ضد دولت حاکم هرگز متوسل به زور نمی شود و مخالف می کوشد اعتماد مردم را جلب و رأی اکثریت را از خود کند و به قدرت برسد. اما در نظام های استبدادی که مردم یا حق شرکت در سیاست ندارند و یا اگر دارند حق مردم همانند انتخابات افغانستان با شائبه های تقلب رو به رو می شود و از اعتبار می افتد مخالفان گاهی متوسل به معیارهای زور و خشونت می شوند؛ کودتا می کنند؛ به جنگ های درازمدت می پردازند و این معیارها در صورتی که زندگانی عامه را مختل نکند و خون آدم های بیغرض یا عامه را نریزد معیارهای بالنسبه قابل قبول پنداشته شده است.

اما در سال های اخیر که غالباً پرنسیپ های اعتقادی تابع منافع آنی و زود گذر گردیده است در مبارزات سیاسی معیاری تازه به وجود آمده است که دولت حاکم یا خود زور در بازو و زر در ترازو دارد و یا حامی یا حامیانش زورمند استند و زور مخالفان سیاسی به قصاب زور آور و شیخ بروت نمی رسد و می رود گریبان بقال ضعیف را می گیرد و امنیت مردم عادی را مختل و از طریق بم گذاری های انتحاری و یا انفجاری یا به قول مدعیان جانبدار «استشهاد» خون بیگناهان را می ریزد تا به مردم عادی تلقین کند که دولت توانایی حفظ امنیت را ندارد و یا حتی دولت را متهم می سازند به عملی که خود انجام می دهند.

این معیار بدبختانه معیاری تروریستی است که گاوان باهم شاخ به شاخ می زنند و تاوانش را بیگناهان می پردازند. این معیار به هیچ وجه معیاری پذیرفتنی نیست و آنان که از این معیار استفاده می کنند صاف و ساده تروریست و مجرم جنگی استند و اگر دولت با سوء استفاده از قانون جزا فکر می کند که ادعای حق

العبدی وجود ندارد نخست حق العبدی نمانده است که بر اینان ادعا کند و دوم هنگامی که حق عامه تلف می شود دولت که حامی منافع عامه است خود در مقام حق العبد قرار می گیرد.

حالا اگر دولت این مجرمان جنگی و تروریست را وجه المصالحة مذاکرات صلح می سازد در حقیقت جرم تروریسم را موقعیت سیاسی می بخشد.

شنیده ام (مسئولیت بر عهده رابی) که یکی از هندوهای هموطن می خواست به شیوه غیر قانونی از کشور فرار کند درخواست به چنگال یک جوان افتاد که می خواست از بیچاره امتحان معلومات دینی بگیرد و از او خواست که دعای قنوت را بخواند آن بیچاره مجبور شد اعتراف کند که هندو است و دعای قنوت را نمی داند و به جوان گفت: «شما بخوانید من به دنبال تان تکرار می کنم و مسلمان می شوم!» جوان که خود از این عوالم بیخبر بود برایش گفت: «برو گم شو که پیرت زوراور اس کلمه ره تنها طالب لالا یاد داره و او اینجه نیس که برت بخوانه!»

حالا من یقین دارم که اگر شما نیز حد اقل معلومات سیاسی اینان را آزمایش کنید برای تان خواهند گفت که این چیزها را تنها طالب لالا میداند.

مجرمان جنگی را وجه المصالحة مذاکرات صلح انگاشتن بر حقوق عامه و خون های فرو ریخته بی گناهان پا گذاشتن است. آری:

زدی، بستی، شکستی، سوختی انداختی رفتی

جوابت چیست فردای قیامت داد خواهان را

نگارگر ۷ آگست ۲۰۲۰ برمنگهم

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نبشته ها و سروده های دیگری از این نویسنده معزز و بزرگ را مطالعه کنند، میتوانند با "کلیکی" برعکس نویسنده در صفحه مقالات، به "آرشیف" شان رهنمائی شوند!

خون بیگناهان را نباید پایمال منفعت های سیاسی کرد!